

Jeg vil blot til sidst sige, at det ikke er, fordi vi ikke også kan se, der er positive elementer i det her forslag, men vi har det nu engang sådan i Enhedslisten, at uanset at der kan være nogle positive elementer, så lægger vi vægt på, at der er negative elementer, som er klart i overvægt, og derfor vil vi stemme imod forslaget.

Kl. 11.05

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Til forarbejderne til det her lovforslagovre i ministeriet kaldte vi det for nemheds skyld samlelovsforslaget. Der er også nogle, der har påpeget, og mange, der har været inde på, at det indeholder mange forskellige ting, men jeg kunne næsten have lyst til at sige, at det her samlelovsforslag, når vi taler udlændingepolitik, åbenbart er noget, der kan samle Folketinget. Indtil videre har jeg kun noteret mig et skarpt nej fra Enhedslistens ordfører, ellers er det et forslag, som – og det er jeg meget tilfreds med – kan samle Folketinget, så jeg vil gerne kvittere for, at lovforslaget er blevet modtaget positivt.

Der er en række ordførere, som venligt har været igennem de mange punkter. Dem vil jeg ikke til at ridse op, de er blevet behandlet.

Jeg vil selv fremhæve to ting. Den ene er, som alle har været inde på, fremrykningen af muligheden for at søge om humanitær opholdstilladelse. Det primære formål med den bestemmelse er at hindre, at de, der har et grundlag for at få en humanitær opholdstilladelse, ikke er unødigt længe i et asylcenter.

De, for hvem der virkelig er grundlag for at få en humanitær opholdstilladelse, og det er altså nogle, der er meget fysisk eller psykisk syge, skal gerne hurtigst muligt ud og få behandling og få den støtte, som de kan få ude i en kommune. Det ændrer ikke på, at deres asylsag fortsat kan behandles, og fremrykning ændrer heller ikke på, at man til hver en tid kan aflevere ansøgning om humanitær opholdstilladelse. Så man afskriver sig altså ikke muligheden, fordi man ikke afleverer det inden for de første 15 dage.

Men jeg vil også sige, at det ikke er det, der kan give grundlag for en humanitær opholdstilladelse. Det er altså ikke noget, der skaber nogen tvivl hos den enkelte om: Er jeg syg, eller er jeg ikke syg? Det kræver, at man er meget alvorligt syg, og derfor tror jeg, at det i alle tilfælde vil være rimelig klart, om der er grundlag for at søge om en humanitær opholdstilladelse.

Den anden ting er de aktiviteter og den undervisning, som vi tilbyder asylansøgerne, så længe de er i centrene, hvor vi foreslår, at der sker en ændring, bl.a. på baggrund af den realitet, at 90 pct. i dag får afslag på asyl. Derfor er det jo vigtigt også at forholde sig til at sikre, at asylansøgerne får et realistisk billede af deres fremtid, at deres fremtid altså ikke nødvendigvis ender med at være i Danmark, men med stor sandsynlighed kan ende med at være i deres hjemland. Så synes jeg jo, det er fornuftigt, at vi ser på: Hvordan kan vi hjælpe dem til at få et bedre udgangspunkt til at starte tilværelsen igen i hjemlandet og indrette aktiviteterne og undervisningen efter det?

Så har der været nogen diskussion af genopdragelsesrejser, og jeg er sådan set meget tryk ved, at det eneste, hr. Morten Østergaard har kunnet svinge sig op til af kritik, har handlet om proces og en tidslinje i forbindelse med tiltag imod genopdragelsesrejser.

Jeg kan berolige hr. Morten Østergaard med at sige, at yderligere tiltag på det her område er lige på trapperne. Når det her element er med, er det, fordi det her lovforslag i øvrigt skulle fremsættes, og så syntes vi, det var smartest at få det med. Men vi har ikke ligget på den lade side i øvrigt, og jeg er jo helt enig i, at det her ikke vil forhindre genopdragelsesrejser.

Jeg er helt enig med SF's ordfører, hr. Steen Gade, i, at det er et vigtigt redskab at have. Jeg ved godt, hvordan Folketinget vil reagere, så snart der er en enkelt sag i pressen, hvor man siger: Hvorfor vidste vi ikke det her? Derfor er det redskab nødvendigt i udlændingelovgivningen, men der er også behov for andre initiativer, også ude i kommunerne, i forsøget på at forebygge det her.

Så er der flere, bl.a. hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der har påpeget, at det jo er vigtigt, at der er forskel på rejser til udlandet – det er der flere ordførere, der har været inde på – og det er jeg helt enig i. Hvis man læser bl.a. afsnit 3.2 i bemærkningerne til lovforslaget, står det jo netop også udtrykkeligt beskrevet, at der er forskel. For der er udenlandsrejser, som har det formål, at de bedre kan lære deres egen kultur at kende og besøge familie og få en større fortrolighed, og det kan have en positiv værdi. Det skal vi selvfølgelig også tage højde for. Det vil vi overhovedet ikke negligere.

Kl. 11.10

Men vi ved desværre også, at der er nogle rejser, hvor børn bliver sendt tilbage med eller